

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 360/2014**z dnia 9 kwietnia 2014 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2, 5 i 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W następstwie dochodzenia antydumpingowego („pierwotne dochodzenie”) Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 172/2008 ⁽²⁾ ostateczne cło antydumpingowe na przywóz żelazokrzemu („FeSi”), obecnie objętego kodami CN 7202 21 00, 7202 29 10 and 7202 29 90, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Egiptu, Kazachstanu, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii i Rosji („ostateczne środki antydumpingowe”).
- (2) Środki te przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości 31,2 % w odniesieniu do przywozu z ChRL, z wyjątkiem Erdos Xijin Kuangye Co. (15,6 %) i Lanzhou Good Land Ferroalloy Factory Co. (29,0 %), w wysokości 18,0 % w odniesieniu do przywozu z Egiptu, z wyjątkiem Egyptian Ferroalloys Co. (15,4 %), w wysokości 33,9 % w odniesieniu do przywozu z Kazachstanu, w wysokości 5,4 % w odniesieniu do przywozu z byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii oraz w wysokości 22,7 % w odniesieniu do przywozu z Rosji, z wyjątkiem Brackich Zakładów Żelazostopów (17,8 %).
- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1297/2009 ⁽³⁾ uchylono cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 172/2008 na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii.
- (4) W dniu 30 listopada 2009 r. Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego („przeгляд okresowy”) zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, złożony przez producenta eksportującego z Rosji — Czelabiński Kombinat Elektrometalurgiczny SA — oraz powiązane z nim przedsiębiorstwo Kuźnieckie Zakłady Żelazostopów SA (zwane dalej łącznie „grupą rosyjską”). Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 60/2012 ⁽⁴⁾ Rada zakończyła częściowy przegląd okresowy ze względu na niewystarczające dowody na rzecz trwałego charakteru zmienionych okoliczności. W szczególności grupa rosyjska nie wykazała, że jej polityka cenowa ma charakter trwały. Dlatego też margines dumpingu ustalony dla grupy rosyjskiej w pierwotnym dochodzeniu nie uległ zmianie. Z tych samych powodów odrzucono zobowiązanie złożone przez „grupę rosyjską”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2008, s. 6.⁽³⁾ Dz.U. L 351 z 30.12.2009, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 22 z 25.1.2012, s. 1.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (5) Po opublikowaniu zawiadomienia ⁽¹⁾ o zbliżającym się wygaśnięciu obowiązujących ostatecznych środków antydumpingowych Komisja otrzymała w dniu 28 listopada 2012 r. wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia tych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez Euroalliances („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji żelazokrzemu.
- (6) Wniosek ten dotyczył ChRL i Rosji.
- (7) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (8) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, w dniu 28 lutego 2013 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

4. Dochodzenie

4.1. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (9) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji istotnych z punktu widzenia oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. („okres badany”).

4.2. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (10) Komisja oficjalnie zawiadomiła o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących w ChRL i Rosji, importerów niepowiązanych, zainteresowanych użytkowników, a także przedstawicieli państw wywozu. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (11) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (12) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w ChRL oraz niepowiązanych importerów w Unii zaangażowanych w dochodzenie w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wrywkową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby Komisja mogła podjąć decyzję, czy konieczna jest kontrola wrywkowa, i w razie potrzeby dokonać doboru próby, wymienione powyżej strony wezwano do zgłoszenia się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądu i do przedstawienia Komisji informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (13) Ponieważ tylko jeden producent eksportujący z ChRL przedstawił informacje określone w zawiadomieniu o wszczęciu i wyraził gotowość do dalszej współpracy z Komisją, podjęto decyzję o niestosowaniu kontroli wrywkowej w odniesieniu do producentów eksportujących z ChRL. Otrzymałszy kwestionariusz, wspomniany producent eksportujący postanowił zaniechać dalszej współpracy. W związku z powyższym uznaje się, że w toku dochodzenia nie współpracował żaden producent eksportujący z ChRL.

⁽¹⁾ Dz.U. C 186 z 26.6.2012, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. C 58 z 28.2.2013, s. 15.

- (14) Jeżeli chodzi o Rosję, do współpracy w ramach dochodzenia wezwano wszystkich znanych producentów rosyjskich, a mianowicie Brackie Zakłady Żelazostopów, Sierowskie Zakłady Żelazostopów, NLMK i „grupę rosyjską”. Tylko jedna rosyjska grupa podjęła współpracę z Komisją w ramach obecnego dochodzenia przeglądownego.
- (15) Od niepowiązanych importerów nie otrzymano żadnej odpowiedzi na kwestionariusz. W związku z powyższym uznaje się, że w toku dochodzenia nie współpracował żaden niepowiązany importer z Unii.
- (16) Odpowiedzi na kwestionariusze otrzymano od sześciu z siedmiu znanych unijnych producentów żelazokrzemu. Ze względu na stosunkowo niewielką liczbę producentów unijnych nie przewidziano przeprowadzenia kontroli wrywkowej w dochodzeniu przeglądownym.
- (17) Wizyty weryfikacyjne przeprowadzono na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) producenci unijni:
- Grupa Ferroatlántica:
- Ferroatlántica S.L. — Madryt (Hiszpania)
- Ferropem — Chambéry, Francja
- Huta Łaziska — Łaziska Górne, Polska
- OFZ, a.s. — Istebné, Słowacja
- TDR Legure d.o.o. — Ruse, Słowenia
- Vargön Alloys A.B. — Vargön, Szwecja;
- b) użytkownicy unijni:
- Aperam SA — Luksemburg
- Ugitech — Ugine, Francja;
- c) producent eksportujący z Rosji:
- „grupa rosyjska”:
- Czelabiński Kombinat Elektrometalurgiczny SA („CHEMK”), Czelabińsk, Rosja
- Kuźnieckie Zakłady Żelazostopów SA („KF”) — Nowokuźnieck, Rosja
- RFA International LP (‘RFAI’) — Mishawaka, USA;
- d) producenci w państwie analogicznym:
- Elkem AS, Oslo, Norwegia
- FESIL Rana Metall AS, Trondheim, Norwegia
- Finnfjord AS, Finnsnes, Norwegia.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (18) Produktem objętym postępowaniem jest żelazokrzem objęty obecnie kodami CN 7202 21 00, 7202 29 10 i 7202 29 90 pochodzący z ChRL i Rosji.

- (19) Wytwarzanie żelazokrzemu odbywa się w elektrycznych piecach łukowych w drodze redukcji kwarcu z wykorzystaniem produktów zawierających węgiel. Jest to proces energochłonny. Żelazokrzem jest sprzedawany w formie brył, ziaren lub proszku; może mieć różną jakość, która zależy od zawartości krzemu i zanieczyszczeń (np. glinu). Żelazokrzem o zawartości krzemu 70 % lub wyższej uznaje się za produkt o wysokiej czystości. Przy zawartości krzemu wyższej niż 55 %, a niższej niż 70 % jest to produkt o średniej czystości, zaś przy o zawartości krzemu niższej niż 55 % jest to produkt o niskiej czystości. Produkt objęty postępowaniem jest zasadniczo wykorzystywany jako odtleniacz i składnik stopowy w przemyśle hutniczym.

2. Produkt podobny

- (20) Stwierdzono, że żelazokrzem produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny oraz żelazokrzem produkowany i sprzedawany w Norwegii („państwo analogiczne”) (jako że ChRL nie jest państwem o gospodarce rynkowej i nie była badana w toku dochodzenia) oraz w Rosji mają zasadniczo takie same cechy fizyczne i chemiczne oraz takie same podstawowe zastosowania jak żelazokrzem produkowany w ChRL i w Rosji i sprzedawany na wywóz do Unii. Dlatego uważa się, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (21) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia przywozu po cenach dumpingowych z dwóch państw, których dotyczy postępowanie.

Przywóz z ChRL

1. Uwagi wstępne

- (22) Jak stwierdzono w motywie 13 powyżej, żaden z chińskich producentów eksportujących nie współpracował w dochodzeniu. Wobec braku współpracy ze strony producentów eksportujących z ChRL ogólną analizę, w tym obliczenie dumpingu, oparto na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (23) W związku z tym prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oceniono na podstawie wniosku o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia w połączeniu z innymi źródłami informacji, takimi jak statystyki handlowe dotyczące przywozu i wywozu (dane Eurostatu i chińskie dane dotyczące wywozu) oraz inne informacje dostępne publicznie.
- (24) Brak współpracy miał wpływ na porównanie wartości normalnej z ceną eksportową poszczególnych rodzajów produktu. Jak wyjaśniono w motywie 30 poniżej, uznano za właściwe ustalenie wartości normalnej i ceny eksportowej w skali światowej, mianowicie w oparciu o jeden produkt, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (25) Zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego przyjęto tę samą metodykę, którą zastosowano w celu ustalenia dumpingu w pierwotnym dochodzeniu, o ile stwierdzono, że okoliczności nie uległy zmianie.

2. Przywóz po cenach dumpingowych w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

2.1. Określenie wartości normalnej

- (26) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o ustosunkowanie się do jej propozycji wykorzystania Norwegii jako państwa trzeciego o gospodarce rynkowej w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do ChRL. Norwegię wykorzystano jako państwo analogiczne w pierwotnym dochodzeniu. Ponieważ żadna ze stron nie zgłosiła uwag w tym względzie, uznano, że Norwegię należy ponownie wybrać jako państwo analogiczne w celu ustalenia wartości normalnej dla ChRL zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (27) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w pierwszej kolejności zbadano, czy całkowita wielkość sprzedaży produktu podobnego dokonywanej przez współpracujących producentów norweskich na rynku krajowym na rzecz klientów niezależnych była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością sprzedaży eksportowej z ChRL do Unii, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży na rynku krajowym wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii. Na tej podstawie ustalono, że sprzedaż krajowa w państwie analogicznym była reprezentatywna.
- (28) Zbadano również, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego może być traktowana jako dokonana w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono, jaki odsetek sprzedaży krajowej dokonanej na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w ODP przyniósł zysk.
- (29) W ten sposób ustalono wartość normalną na podstawie rzeczywistej ceny krajowej, obliczonej jako średnia ważona cena krajowej sprzedaży z zyskiem dokonanej w ODP.

2.2. Określenie ceny eksportowej

- (30) Jak stwierdzono w motywie 24 powyżej, żaden z chińskich producentów eksportujących nie współpracował w dochodzeniu. W związku z tym cenę eksportową ustalono na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (31) Najpierw z bazy danych Eurostatu dotyczących przywozu pozyskano dane o wielkości i cenach importowych dla produktów objętych trzema kodami CN wymienionymi w motywie 18 powyżej — z rozróżnieniem jakości. Ponieważ za właściwe uznano ustalenie ceny eksportowej na podstawie średniej, dane dotyczące produktów o kodach CN 7202 29 10 i 7202 29 10 90 dostosowano do zawartości krzemu w produkcie o kodzie CN 7202 21 00. Tę właśnie metodę zaproponowano we wniosku o dokonanie przeglądu w celu oszacowania łącznej wielkości przywozu na podstawie jakości żelazokrzemu 75. Wielkość i ceny przywozu produktów o tych trzech kodach CN przedstawiono w sposób zagregowany i ważony, tak aby odzwierciedlić jedną średnią.
- (32) Na koniec tę średnią cenę importową na poziomie CIF dostosowano poprzez odliczenie w szczególności kosztów transportu w celu uzyskania wartości *ex-works*. Cenę eksportową ustalono zatem zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen zapłaconych lub należnych, określonych w statystykach przywozowych Eurostatu.

2.3. Porównanie i korekty

- (33) Porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej przeprowadzono na podstawie ceny *ex-works*. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania uwzględniono również, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, różnice, które miały wpływ na porównywalność cen. W szczególności wprowadzono korekty w celu odzwierciedlenia należności celnych wywozowych na podstawie danych wskazanych we wniosku o dokonanie przeglądu ze względu na brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących.

2.4. Dumping w ODP

- (34) Na tej podstawie stwierdzono, że margines dumpingu wyrażony jako procent ceny na granicy Unii przed oceniem wynosi 165 %.
- (35) Należy jednak zaznaczyć, że całkowita wielkość przywozu do Unii produktu objętego postępowaniem spadła drastycznie po nałożeniu środków pierwotnych i że wyżej wspomniany margines dumpingu określono na podstawie ograniczonej ilości przywozu (niższej niż 2 500 ton w ODP).
- (36) Dlatego też, dla kompletności badania, przeanalizowano również politykę cenową chińskich producentów eksportujących na trzech najważniejszych rynkach poza Unią, a mianowicie w Japonii, Korei Południowej i Stanach Zjednoczonych Ameryki („USA”).
- (37) W tym celu ustalono ceny wywozu z ChRL do Japonii, Korei Południowej i USA na podstawie chińskich danych dotyczących wywozu. Porównanie z wartością normalną ustaloną powyżej również wykazało istnienie dumpingu, wynoszącego od 86 % do 92 % w zależności od kraju przeznaczenia.

3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylecia środków

3.1. Moce produkcyjne w ChRL

- (38) ChRL jest zdecydowanie największym producentem żelazokrzemu na świecie. Moce produkcyjne oszacowano na 10–11 mln ton rocznie w ODP. Oznacza to, że przemysł ChRL wykorzystywał około 50 % swoich zdolności produkcyjnych, a więc obecnie wolne moce produkcyjne w ChRL wynoszą około 5,5 mln ton rocznie, co stanowi prawie siedmiokrotność całkowitej konsumpcji w Unii. Z informacji dostarczonych przez wnioskodawcę wynika, że pomimo tego nadmiaru mocy produkcyjnych w ChRL są one nadal zwiększane — buduje się mianowicie większe i sprawniejsze piece.
- (39) Nie ma żadnych dowodów, na podstawie których należałoby się spodziewać znacznego wzrostu poziomu konsumpcji na krajowym rynku ChRL lub na rynkach państw trzecich, co umożliwiłoby absorpcję zwiększonej produkcji wynikającej z ewentualnego wykorzystania wolnych mocy przez chińskich producentów.

3.2. Atrakcyjność rynku unijnego

- (40) Po nałożeniu ostatecznych środków w lutym 2008 r. przywóz z ChRL równomiernie spadał do poziomu marginalnego, wynoszącego w ODP mniej niż 1 % konsumpcji unijnej. Po kulminacji przywozu na poziomie ok. 330 400 ton w 2007 r. wielkość przywozu spadła do mniej niż 2 500 ton w 2012 r. Z obserwacji poziomu cen wynika jednak, że unijny rynek żelazokrzemu nadal jest atrakcyjny dla chińskich eksporterów.
- (41) Jak wspomniano powyżej, w ChRL istnieje znaczna nadwyżka mocy produkcyjnych, stanowiąca istotną zachętę do znalezienia alternatywnych rynków, które mogłyby wchłonąć tę nadwyżkę. Ze względu jednak na pewne ograniczenia wywozu, wprowadzone przez rząd ChRL (mianowicie należność celną wywozową w wysokości 25 %, bezzwrotny podatek VAT w wysokości 17 % oraz system pozwoleń na wywóz), całkowity chiński wywóz zmniejszył się ze szczytowego poziomu 1,5 mln ton w 2007 r. do zaledwie 0,4 mln ton w 2009 r. Niemniej jednak, począwszy od 2010 r., odnotowano ponowny wzrost wywozu — jego wielkość wzrosła do 0,8 mln ton, a w 2013 r. została oszacowana na 0,7 mln ton. Najnowsze dane wskazują na stały poziom wywozu, którego wielkość jest wyższa niż całkowita konsumpcja w Unii.
- (42) Mimo wspomnianych ograniczeń wywozowych chińscy producenci dokonali wywozu znacznej ilości żelazokrzemu na rynki światowe niestosujące żadnych ograniczeń przywozu (mianowicie do Japonii, Korei Południowej i USA).
- (43) Pozornie rynek azjatycki mógłby być alternatywnym rynkiem pochłaniającym część nadwyżki produkcji w ChRL. Informacje przedstawione przez wnioskodawcę mogą jednak wskazywać na to, że niedawny rozwój sytuacji na tym rynku może ograniczyć jego atrakcyjność dla chińskiego wywozu.
- (44) Istotny wpływ na rynek azjatycki będzie miało mianowicie uruchomienie produkcji w dwóch zakładach żelazokrzemu w Malezji — Pertama Ferroalloys i Sarawak Ferroalloys. Szacuje się, że począwszy od 2014 r. roczna produkcja żelazokrzemu w Malezji wzrośnie o 420 000 ton; produkt ten będzie sprzedawany do sąsiednich państw Azji Południowo-Wschodniej, szczególnie do Japonii, gdzie roczne zapotrzebowanie na żelazokrzem wynosi 600 000 ton. Produkcja zakładów w Malezji wywrze negatywny wpływ na możliwości wywozu z ChRL do Azji Południowo-Wschodniej. Ponadto japońscy producenci stali i huty stali w Korei Południowej zawarły już umowy przewidujące zakup co roku znacznych ilości żelazokrzemu od nowych producentów z Malezji, co utrudni wejście na rynek produktu wywożonego z ChRL.
- (45) W swoich uwagach dotyczących ujawnionych ustaleń producent eksportujący twierdził, że dane o produkcji w Malezji są zawyżone. Uwagę tę zweryfikowano i uznano za zasadną, w wyniku czego wielkość produkcji w Malezji skorygowano do około 370 000 ton.
- (46) Można się zatem spodziewać, że dodatkowa ilość produktu z Malezji zwiększy konkurencję na tym już teraz nasyconym rynku, w którym ChRL i Rosja mają obecnie znaczący udział.
- (47) Mniejsza obecność produktów z ChRL na rynku unijnym w ODP wynika przede wszystkim z wymienionych w motywie 41 powyżej ograniczeń wywozu nałożonych przez rząd ChRL.

- (48) Ceny na rynku UE mogłyby również stanowić zachętę sugerującą możliwość wchłonięcia dostępnej nadwyżki mocy produkcyjnych producentów z ChRL. Otóż średnia cena na rynku unijnym w 2012 r. była bowiem co najmniej równie wysoka jak ceny eksportowe producentów z ChRL przy wywozie do ich głównych krajów przeznaczenia (Japonii, Korei Południowej i USA), co ponownie świadczy o atrakcyjności rynku unijnego w sytuacji, gdy sprzedaż do innych miejsc przeznaczenia staje się bardziej problematyczna.
- (49) Można zatem stwierdzić, że rynek europejski, jeden z największych na świecie, pozostaje atrakcyjny dla chińskich producentów.

4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (50) Dostępne wolne moce produkcyjne w ChRL i stosunkowo atrakcyjny poziom cen na rynku unijnym prowadzą do wniosku, że istnieje ryzyko wzrostu wywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL w wypadku wygaśnięcia obowiązujących środków.
- (51) Biorąc pod uwagę obecne i potencjalne wolne moce produkcyjne w ChRL, fakt, że rynek unijny jest jednym z największych rynków na świecie, oraz spodziewaną presję na wywóz z ChRL w Azji Południowo-Wschodniej, można stwierdzić, że eksporterzy z ChRL prawdopodobnie zwiększą wywóz do Unii po cenach dumpingowych, jeżeli środki antydumpingowe zostaną uchylone.

PRZYWÓZ Z ROSJI

1. Uwagi wstępne

- (52) Jak stwierdzono w motywie 14, w postępowaniu współpracowała tylko jedna grupa producentów. Stwierdzono jednak, że grupa rosyjska reprezentuje znaczną część (ok. 78 %) całkowitej produkcji żelazokrzemu w Rosji, a także większość przywozu żelazokrzemu z Rosji do Unii. Uznano zatem, że do oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu należy wykorzystać informacje przedstawione przez „grupę rosyjską” w połączeniu z informacjami z innych źródeł, takich jak wniosek o dokonanie przeglądu i dostępne statystyki handlowe dotyczące przywozu (pochodzące z Eurostatu).
- (53) Do celu obliczenia marginesu dumpingu przedsiębiorstwa należące do „grupy rosyjskiej” — CHEMK i KF — uznaje się za podmioty powiązane w rozumieniu art. 143 kodeksu celnego⁽¹⁾, podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu. W związku z tym dla całej grupy obliczono jeden margines dumpingu w sposób opisany poniżej. Wielkość dumpingu obliczono dla każdego poszczególnego producenta eksportującego, a następnie ustalono średni ważony margines dumpingu dla grupy jako całości. Należy zauważyć, że sposób ten różni się od sposobu zastosowanego w pierwotnym dochodzeniu, gdzie obliczenia dumpingu dokonano przez zagregowanie danych dotyczących całej produkcji i sprzedaży dokonywanej przez jednostki produkcyjne. Ten odmienny sposób zastosowano w zakończonym przeglądzie okresowym. Zmianą okoliczności, która uzasadniała modyfikację metodyki, była zmiana struktury organizacyjnej grupy, umożliwiająca identyfikację poszczególnych producentów w grupie w odniesieniu do sprzedaży i produkcji.

2. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

2.1. Określenie wartości normalnej

- (54) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w pierwszej kolejności zbadano, czy całkowita wielkość sprzedaży produktu podobnego dokonywanej przez współpracujących producentów eksportujących na rynku krajowym na rzecz klientów niezależnych była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością ich sprzedaży eksportowej do Unii, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1) dotyczącego wykonania Wspólnotowego kodeksu celnego za powiązane uznaje się osoby tylko wówczas, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi wspólnikami w działalności gospodarczej; c) jedna jest pracodawcą, a druga pracownikiem; d) dowolna osoba, bezpośrednio lub pośrednio, jest właścicielem co najmniej 5 % akcji lub udziałów z prawem głosu obu osób lub co najmniej tyle takich akcji lub udziałów kontroluje bądź posiada; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę; lub h) są członkami rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona; (ii) rodzice i dzieci; (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni); (iv) dziadkowie i wnuki; (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica; (vi) teściowie i zięć lub synowa; (vii) szwagier i szwagierka. W tym kontekście „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną.

- (55) Zbadano również, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Badania tego dokonano w odniesieniu do poszczególnych rodzajów produktu sprzedawanych przez producenta eksportującego na rynku krajowym, uznanych za bezpośrednio porównywalne z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu uznawana była za wystarczająco reprezentatywną, jeśli całkowita wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu na rzecz klientów niezależnych dokonana na rynku krajowym przez producenta eksportującego wynosiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju produktu wywożonego do Unii.
- (56) Zbadano również, czy można uznać, że sprzedaż krajowa poszczególnych rodzajów produktu była dokonywana w ramach zwykłego obrotu handlowego zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono, jaki odsetek sprzedaży krajowej każdego wywożonego rodzaju produktu objętego postępowaniem dokonanej na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w ODP stanowiła sprzedaż z zyskiem.
- (57) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których ponad 80 % wielkości sprzedaży danego rodzaju produktu na rynku krajowym zrealizowano powyżej kosztów, a średnia ważona cena sprzedaży danego rodzaju była równa lub wyższa od jednostkowego kosztu produkcji, wartość normalną dla każdego rodzaju produktu obliczono jako średnią ważoną rzeczywistych cen krajowych całej sprzedaży rozpatrywanego rodzaju, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie.
- (58) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu z zyskiem stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży danego rodzaju, lub gdy średnia ważona ceny danego rodzaju była niższa niż jednostkowy koszt produkcji, wartość normalna opierała się na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona ceny wyłącznie sprzedaży krajowej z zyskiem dla danego rodzaju w OD.
- (59) W przypadku gdy nie dokonano żadnej sprzedaży krajowej danego rodzaju produktu lub gdy sprzedaż krajowa danych rodzajów produktu była niewystarczająca, wartość normalną skonstruowano zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (60) W celu skonstruowania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwoty poniesionych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz kwoty zysku zostały ustalone, na podstawie art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, w oparciu o faktyczne dane dotyczące produkcji i sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym przez współpracujących producentów eksportujących lub w oparciu o dostępne fakty.

2.2. Określenie ceny eksportowej

- (61) W ODP „grupa rosyjska” prowadziła swoją sprzedaż eksportową do Unii za pośrednictwem jej przedsiębiorstwa stowarzyszonego (importera powiązanego) — RFAI, które pełniło wszystkie funkcje związane z przywozem w odniesieniu do towarów wprowadzanych do swobodnego obrotu w Unii, czyli funkcje importera powiązanego.
- (62) W związku z tym cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen pierwszej odsprzedaży przywożonych produktów niezależnemu nabywcy, z uwzględnieniem wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, a także uzasadnionej marży zysku oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (SG&A). W tym celu zastosowano rzeczywistą stopę kosztów SG&A, a także, wobec braku nowych informacji od niezależnych importerów co do osiągniętych zysków, wykorzystano stopę zysku zastosowaną w pierwotnym dochodzeniu, a mianowicie 6 %.
- (63) „Grupa rosyjska” twierdziła, że RFAI należy traktować jako część tego samego podmiotu gospodarczego, ponieważ oba podmioty są kontrolowane i zarządzane przez te same osoby, a przedsiębiorstwa te funkcjonują jako jeden podmiot gospodarczy; w związku z tym przy ustalaniu cen eksportowych nie powinno się odliczać SG&A i zysku RFAI.
- (64) W kontekście dostosowań na podstawie art. 2 ust. 9 w celu skonstruowania ceny eksportowej nie ma jednak znaczenia, czy powiązanie „grupy rosyjskiej” z RFAI przybiera postać jednego podmiotu gospodarczego, czy też nie.
- (65) Dlatego też, ponieważ sprzedaż eksportowa „grupy rosyjskiej” odbywała się za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa (RFAI), cena eksportowa musiała zostać dostosowana poprzez odliczenie uzasadnionej marży zysku i kosztów SG&A, co przewidziano wyraźnie w art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie wspomniane twierdzenie musiało zostać odrzucone.

- (66) Producent eksportujący powtórzył argument o istnieniu jednego podmiotu gospodarczego, co jego zdaniem uniemożliwia dokonanie dostosowań na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Twierdził on również, że nawet jeżeli dostosowania byłyby uzasadnione, to skonstruowana cena eksportowa powinna obejmować tylko koszty związane z przywozem przez RFAI i nie powinna obejmować żadnych kosztów SG&A związanych z wywozem dokonywanym przez wspomniany jeden podmiot gospodarczy. Producent ten oznajmił wreszcie, że nie zgadza się z konkluzją o nieistnieniu jednego podmiotu gospodarczego w tym przypadku.
- (67) Istnienie jednego podmiotu gospodarczego nie ma znaczenia w kontekście konstruowania ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. O ile tylko spełnione są warunki przewidziane w art. 2 ust. 1 i ust. 9 rozporządzenia podstawowego, stopień kontroli lub integracji nie ma znaczenia dla oceny legalności dostosowań na podstawie art. 2 ust. 9⁽¹⁾. W art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego zobowiązuje się Komisję w określonych sytuacjach do skonstruowania ceny eksportowej oraz dostosowania jej z uwzględnieniem szeregu parametrów, również w przypadku stron, „co do których wydaje się, że są ze sobą powiązane”. Artykuł 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego stanowi wyraźnie: „dokonuje się dostosowania” (podkreślenie dodane przez Komisję). Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo RFAI pełni wszelkie funkcje pełnione normalnie przez powiązanego importera w UE — jest ono mianowicie mocno zaangażowane w działalność międzynarodową grupy (obsługę klienta, logistykę i planowanie dostaw, zakupy dóbr kapitałowych i podstawowych surowców itp.). Tym samym spełniony jest konieczny warunek dostosowania na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, co uzasadnia dokonane dostosowania. Uznano zatem, że dokonane dostosowania były konieczne na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (68) Producent eksportujący utrzymywał, że z wyroku w sprawie Nikopolsky/Interpipe⁽²⁾ wynika, że jeżeli eksporter i powiązane z nim przedsiębiorstwo handlowe stanowią jeden podmiot gospodarczy, to dokonywanie dostosowania ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego nie jest dozwolone. Twierdzenie to jest bezpodstawne. W rzeczywistości wspomniany wyrok dotyczy dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i), dotyczącego nominalnych prowizji otrzymywanych przez podmiot gospodarczy, którego funkcje są podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Orzeczenie to jest zatem bez znaczenia dla obecnego przypadku, w którym szwajcarskie przedsiębiorstwo RFAI pełni wszystkie funkcje pełnione normalnie przez powiązanego importera. Istnienie jednego podmiotu gospodarczego nie wpływa w taki sam sposób na dokonywanie dostosowań na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego jak na dostosowania wynikające z art. 2 ust. 9 tegoż rozporządzenia. Ponadto ewentualne żądanie dostosowania ze względu na rozsądną marżę zysku i kosztów SG&A nie podlega decyzji uznaniowej. Zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego dostosowanie takie jest konieczne, w przypadku gdy strony są powiązane.
- (69) Jeśli chodzi o zakres dostosowania — nie można zgodzić się z twierdzeniem dotyczącym częściowego odliczenia zysku oraz kosztów SG&A wobec braku odpowiednich dowodów przedłożonych przez producenta eksportującego. Dostosowania na mocy art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego są niezbędnym elementem konstruowania ceny eksportowej w najbardziej powszechnych przypadkach podmiotów stowarzyszonych. Gdyby całkowite koszty SG&A oraz zysk miały być jedynie częściowo dostosowane, taka modyfikacja musiałaby opierać się na dowodach dostarczonych przez producenta eksportującego w odniesieniu do kosztów, w szczególności, tego, czy koszty te stanowią szczególne koszty narosłe między przywozem i późniejszą odsprzedażą w odniesieniu do wszelkiej działalności niezwiązanej bezpośrednio z przywozem produktu objętego postępowaniem.
- (70) „Grupa rosyjska” twierdziła również, że zgodnie z art. 11 ust. 10 rozporządzenia podstawowego przy obliczaniu ceny eksportowej nie powinno się odejmować cła antidumpingowego, ponieważ cło jest należycie odzwierciedlone w cenach odsprzedaży i dalszych cenach sprzedaży w Unii.
- (71) Dochodzenie wykazało w szczególności, że ceny odsprzedaży produktu objętego postępowaniem w Unii nie odzwierciedlały cła zapłaconego w odniesieniu do 99 % zgłoszonych transakcji. Można zatem uznać, że cło antidumpingowe nie zostało należycie odzwierciedlone w cenach odsprzedaży „grupy rosyjskiej”. W rezultacie nie można było przyjąć wspomnianego twierdzenia „grupy rosyjskiej”, a kwotę ceł antidumpingowych odliczono przy konstruowaniu cen eksportowych zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Porównanie i korekty

- (72) Porównanie wartości normalnej i ceny eksportowej przeprowadzono na podstawie ceny *ex-works*. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania uwzględniono, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, różnice, które miały wpływ na porównywalność cen.

⁽¹⁾ Sprawa C-260/84, Minebea Company Limited przeciwko Radzie Wspólnot Europejskich, pkt 37.

⁽²⁾ Sprawa T-249/06 Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) przeciwko Radzie [2009] Zb.Orz. II-00383. Wyrok ten został następnie utrzymany w mocy przez Trybunał Sprawiedliwości w wyniku rozpatrzenia odwołania w sprawach połączonych C-191/09 P oraz C-200/09 P.

- (73) W stosownych i uzasadnionych przypadkach wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, koszty transportu, ubezpieczenia, koszty terminalowe i koszty przeładunku, koszty kredytów i prowizje, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.

2.4. Dumping w ODP

- (74) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartością normalną porównano ze średnią ważoną ceną eksportową każdego rodzaju produktu na podstawie ceny *ex-works* w odniesieniu do każdego współpracującego przedsiębiorstwa eksportującego należącego do „grupy rosyjskiej”.
- (75) Zainteresowany producent eksportujący zgłosił kilka zastrzeżeń dotyczących obliczenia marginesu dumpingu.
- (76) Po pierwsze — w odniesieniu do dostosowania kosztów kwarcytu nabytych przez jedno z przedsiębiorstw produkcyjnych należących do grupy od drugiego z nich zakwestionowano dodanie marży zysku w wysokości 5 % do zmienionej ceny zakupu. Przytoczono argument, że oba przedsiębiorstwa są członkami tego samego jednego podmiotu gospodarczego.
- (77) Jakkolwiek argument dotyczący istnienia jednego podmiotu gospodarczego jest nieistotny w kontekście dostosowania kosztów kwarcytu, uznaje się, że transakcje pomiędzy podmiotami powiązаныmi mogą odbywać się bez zysku. W sytuacji braku sprzedaży kwarcytu na rzecz podmiotów niepowiązanych nie dało się również wykazać istnienia jakiegokolwiek zysku. W rezultacie pominięto marżę zysku w odniesieniu do dostosowanego kosztu kwarcytu i odpowiednio zmieniono ustalenia co do dumpingu.
- (78) Drugie zastrzeżenie dotyczyło stosowania przez Komisję zaleceń wydanych przez Organ Rozstrzygania Sporów WTO w toku rozstrzygania sporu z Norwegią dotyczącego przywozu łososia. W tej sprawie zalecono, aby, w przypadku gdy sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu nie jest reprezentatywna, pomimo tego stosować koszty SG&A i zysk osiągnięty z tytułu tych transakcji w celu konstruowania wartości normalnej. Producent eksportujący twierdził również, że stosowanie nowej metodyki w przeglądzie wygaśnięcia nie jest dopuszczalne, ponieważ nie zaszły żadne istotne zmiany okoliczności, które by to uzasadniały.
- (79) W czasie przesłuchania producenta eksportującego Komisja wyjaśniła mu metodykę przyjętą przez zespół orzekający w toku rozstrzygania sporu dotyczącego łososia, niemniej jednak producent eksportujący nadal utrzymywał, że w zaleceniu zespołu orzekającego naruszono art. 2 ust. 4 i ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Obowiązkiem Komisji jest jednak wdrożenie tego rodzaju orzeczeń w kontekście jej zobowiązań w ramach WTO. Metodyka ta dotyczy wszystkich spraw, a nie jedynie dochodzeń wszczętych na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (80) Na podstawie trzeciego zastrzeżenia Komisja dokonała korekt w tych przypadkach, w których koszt poniesiony przez jednego producenta eksportującego należącego do grupy porównano z częścią sprzedaży drugiego producenta eksportującego.
- (81) Komisja potwierdza ponadto, że przy dostosowaniu obrotów uwzględniono te same czynniki jak w przypadku kosztu produkcji, mianowicie koszty transportu, ubezpieczenia i przeładunku przy przeprowadzaniu badania rentowności oraz koszty pakowania w celu określenia marginesów dumpingu.
- (82) W czwartym zastrzeżeniu producent eksportujący uznał, że obowiązujące cło antidumpingowe zostało nienależycie odjęte od ceny eksportowej. Na poparcie tego zarzutu stwierdzono, że ceny sprzedaży eksportowej były o ponad 100 % wyższe w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym niż w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, co rzekomo dowodzi, że cło antidumpingowe zostało włączone do cen eksportowych. Ponadto niektóre należności celne przywózowe i cła antidumpingowe nie powinny być zostać odjęte, ponieważ rzekomo zostały one opłacone z góry i zaliczone do przyszłego okresu. Stwierdzono wreszcie, że Komisja nie powinna była uwzględniać kosztów prowadzenia biura w Japonii oraz federalnych i kantonalnych podatków dochodowych w Szwajcarii.

- (83) Dowody przedstawione przez producenta eksportującego nie potwierdzają w sposób rozstrzygający, że w tym przypadku i w odniesieniu do tego produktu cło antydumpingowe odpowiednio odzwierciedlono w cenie eksportowej. Od czasu pierwotnego dochodzenia zarówno ceny odsprzedaży, jak i koszty produkcji znacznie wzrosły, zatem nie można z całą pewnością twierdzić, że wzrost cen eksportowych wynika z rzekomego uwzględnienia cła. Aby wykazać, że przedstawione dowody nie są rozstrzygające, Komisja porównała ceny eksportowe z kosztem towarów, z uwzględnieniem cła antydumpingowego, w okresie dochodzenia przeglądownego; w rezultacie okazało się, że w przypadku 99 % transakcji wywozowych ceny nie były wystarczająco wysokie, aby mogły zawierać cło antydumpingowe. Wreszcie nawet brak potrącenia cła nie wystarczyłoby do zakwestionowania stwierdzenia znacznego dumpingu ani wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu, a więc nie wpłynęłyby na wynik niniejszego dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia.
- (84) Komisja zauważyła, że opłacenie z góry należności celnych przywózowych i ceł antydumpingowych jest niemożliwe — należności te są pobierane w momencie przywozu. Ponadto grupa korzystała ze składu celnego, co oznacza, że należności przypadały do zapłaty dopiero po faktycznym dokonaniu przywozu i sprzedaży. Z kolei w oparciu o porównanie zestawienia obrotów i sald z dnia 31 grudnia 2012 r. ze zbadanym sprawozdaniem finansowym wyraźnie stwierdzono, że audytorzy przekwalifikowali rzekomo przedpłacone cła antydumpingowe na faktycznie zapłacone cła antydumpingowe stanowiące pozycję kosztów w rachunku zysków i strat.
- (85) Koszty prowadzenia biura w Japonii nie mają związku z produktem objętym postępowaniem, a zatem nie miały wpływu na obliczenia dokonane przez Komisję. Zarzut ten został zatem odrzucony. Wreszcie wspomniane podatki szwajcarskie mogły zostać wyłączone jedynie w przypadku, gdyby stanowiły podatek dochodowy od osób prawnych; z odpowiedzi na ujawnione ustalenia wydaje się, że tak było w istocie. Obliczenia dumpingu zostały zatem odpowiednio dostosowane.
- (86) Dostosowana wysokość odsetek od pożyczki udzielonej przez należące do grupy przedsiębiorstwo z Brytyjskich Wysp Dziewiczych innemu przedsiębiorstwu należącemu do grupy została skorygowana przez Komisję w odpowiedzi na stwierdzenie, że tego rodzaju pożyczki mogą być udzielane poniżej stóp rynkowych i zasadniczo mają sens wyłącznie wtedy, jeżeli oprocentowanie pożyczki jest niższe od oprocentowania oferowanego przez banki. Komisja potwierdza ponadto, że marżę zysku RFAI zastosowano do wartości faktury netto w walucie księgowej przedsiębiorstwa oraz że nie opierała się ona na cenie CIF, do której dodano pewne koszty.
- (87) W związku z tym, a także w wyniku korekty obliczeń wskutek przyjęcia stwierdzeń o sprzedaży kwarcytu wewnątrz grupy, pożyczce wewnątrz grupy oraz szwajcarskich federalnych i kantonalnych podatkach dochodowych, zmieniono margines dumpingu, wyrażony jako procent ceny na granicy Unii przed ocenieniem, ustalając go na poziomie 43 %.
- (88) Należy przypomnieć, że w wyniku przeglądu okresowego, o którym mowa w motywie 4 powyżej, stwierdzono, że przywóz „grupy rosyjskiej” prowadzony był w okresie od października 2009 r. do września 2010 r. po cenach dumpingowych.

3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylecia środków

- (89) Po analizie występowania dumpingu w ODP zbadano również prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

3.1. Moce produkcyjne w Rosji

- (90) Rosja jest drugim co do wielkości producentem żelazokrzemu na świecie. Na podstawie danych przedsiębiorstwa badania rynku Metal Expert moce produkcyjne żelazokrzemu w Rosji wynoszą około 900 000 ton. Obejmuje to również produkcję pieców, które oprócz żelazokrzemu mogą wytwarzać również inne stopy żelaza. Urządzenia produkcyjne dwóch producentów (tj. CHEMK i Sierowskich Zakładów Żelazostopów) umożliwia przełączanie pomiędzy produkcją żelazokrzemu a produkcją innych żelazostopów w krótkim czasie, natomiast wyposażenie innych rosyjskich producentów (tj. Brackich Zakładów Żelazostopów, NLMK i KF) pozwala jedynie na produkcję żelazokrzemu.

- (91) Po ujawnieniu ustaleń jedyny współpracujący producent eksportujący stwierdził, że przedstawionych przez niego informacji nie uwzględniono przy obliczaniu mocy produkcyjnych w Rosji. Jak wspomniano jednak w motywie 52, głównym źródłem wykorzystanych danych były właśnie informacje przedstawione przez tę rosyjską grupę. Do ustalenia mocy produkcyjnych innych rosyjskich producentów posłużono się raportem Metal Expert. Przytoczone stwierdzenie nie zostało zatem przyjęte.
- (92) Wspomniany producent eksportujący stwierdził ponadto, że produkcja CHEMK została błędnie oszacowana, ponieważ zdaniem tego producenta praktycznie niemożliwe jest przejście od produkcji jednego żelazostopu do produkcji innego bez znaczących dodatkowych kosztów i opóźnień. Z dowodów uzyskanych w trakcie kontroli na miejscu w zakładach CHEMK wynika jednak, że piece w tych zakładach umożliwiają tego rodzaju zmianę produkcji bez wspomnianych opóźnień. Przytoczone stwierdzenie nie zostało zatem przyjęte.
- (93) Oszacowano, że rzeczywista produkcja w ODP wynosiła około 633 000 ton (w przeliczeniu na żelazokrzem 75), zaś dostępne wolne moce produkcyjne — do 267 000 ton. Przy zastosowaniu ostrożnego podejścia, biorąc pod uwagę moce produkcyjne wykorzystywane do produkcji innych stopów żelaza, uznano, że wolne moce produkcyjne żelazokrzemu wynoszą co najmniej 120 000 ton.
- (94) „Grupa rosyjska” utrzymywała, że oszacowanie wolnych mocy produkcyjnych w Rosji było nieprawidłowe, ponieważ Komisja nie wzięła pod uwagę, że „grupa rosyjska” wykorzystuje 95–100 % swoich zdolności produkcyjnych. Jak jednak wspomniano w motywie powyżej, zastosowano ostrożne podejście, biorąc pod uwagę rzeczywiste wolne moce produkcyjne. Przytoczone stwierdzenie nie zostało zatem przyjęte.
- (95) Na podstawie raportu Metal Expert wysoki poziom wolnych mocy produkcyjnych wyjaśniono faktem, że w latach 2002–2009 popyt krajowy spadł znacznie (o 50 %) i pozostał na stałym poziomie do 2012 r. Wynika z tego, że moce produkcyjne znacznie przewyższają popyt na rynku krajowym. Producenci rosyjscy są zatem uzależnieni od wywozu.

3.2. Atrakcyjność rynku unijnego

- (96) Pomimo obowiązujących środków rynek UE jest wciąż atrakcyjny dla rosyjskiego wywozu. Poziom przywozu odnotowany w ODP pokazuje, że na przywóz z Rosji wywarły pewien wpływ nałożone cła antidumpingowe, ale przywóz ten nadal był wyraźnie obecny podczas ODP.
- (97) Jedna ze stron twierdziła, że rynek żelazokrzemu w Unii Europejskiej nie jest atrakcyjny dla globalnego dostawcy, takiego jak „grupa rosyjska”, oraz że wielkość przywozu szybko spada, co widoczne było nadal w 2012 r. Strona ta twierdziła, że nie należy oczekiwać odwrócenia tej tendencji w przyszłości. Na podstawie badania danych dotyczących handlu pozyskanych z Eurostatu oraz zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego stwierdzono jednak, że w latach 2010–2012 przywóz z Rosji utrzymywał się raczej na stałym poziomie.
- (98) Ponadto porównanie cen eksportowych produktu objętego postępowaniem przy wywozie do Unii Europejskiej z cenami żelazokrzemu uzyskiwanymi na rynkach państw trzecich wykazało, że ceny „grupy rosyjskiej” przy wywozie do UE są wyższe, w zależności od kraju przeznaczenia.
- (99) W związku z tym twierdzenie, że rynek unijny nie jest atrakcyjny dla producentów rosyjskich, należy odrzucić.
- (100) Jedna ze stron twierdziła, że rynek rosyjski zyskuje na atrakcyjności w związku z kilkoma planowanymi projektami, takimi jak Zimowe Igrzyska Olimpijskie w 2014 r., co powinno spowodować wzrost krajowego popytu na stal i tym samym krajowej konsumpcji żelazokrzemu. Należy jednak po pierwsze zaznaczyć, że strona ta nie dostarczyła żadnych istotnych danych ani szacunków dotyczących wpływu tych projektów na krajową konsumpcję żelazokrzemu. Co więcej, gdyby efekt ten miał nastąpić, to powinien uwidocznić się już w latach 2012 i 2013 — tymczasem z dostępnych danych wynika, że krajowa konsumpcja utrzymywała się na stałym poziomie. Wreszcie ewentualny wpływ tych projektów byłby w każdym razie ograniczony i tymczasowy.

W związku z tym argument ten nie został wzięty pod uwagę. Jedna ze stron stwierdziła, że nadmiar zdolności produkcyjnych w Rosji jest w dużej mierze wchłaniany przez wywóz na rynki azjatyckie i USA. Istotnie, w trakcie ODP rosyjscy producenci wywozili na rynki światowe ponad 73 % swojej produkcji. Jak jednak wspomniano w motywie 93 powyżej, nadal istnieje znaczna nadwyżka mocy produkcyjnych w Rosji ze względu na spadającą konsumpcję krajową, co wskazuje na silną potrzebę znalezienia alternatywnych rynków w celu zrekompensovania strat w sprzedaży krajowej i wchłonięcia dostępnej nadwyżki mocy produkcyjnych.

- (101) Jak wspomniano w motywie 44 powyżej, konkurencja na rynkach azjatyckich będzie rosła ze względu na powstanie nowych zakładów w Malezji, które w 2014 r. rozpoczną produkcję w wysokości około 420 000 ton. Utrudni to prowadzenie wywozu z Rosji na rynki azjatyckie.
- (102) Jak wyjaśniono w motywie 45, wielkość produkcji w Malezji skorygowano do poziomu 370 000 ton.
- (103) Ponadto w USA, kraju będącym jednym z głównych rynków wywozu dla eksporterów z Rosji, prowadzone jest już wobec nich dochodzenie antydumpingowe na podstawie wniosku, w którym zarzuca się dumping o znacznej skali.
- (104) Należy w związku z tym stwierdzić, że rosyjscy producenci eksportujący są w dużym stopniu uzależnieni od wywozu na rynki państw trzecich, na których konkurencja będzie rosła — przez co rynek unijny stanie się dla nich jeszcze bardziej atrakcyjny.

4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (105) W świetle powyższych ustaleń można uznać, że przywóz z Rosji w dalszym ciągu dokonywany jest po cenach dumpingowych i że istnieje duże prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu. Biorąc pod uwagę obecne i potencjalne wolne moce produkcyjne w Rosji, fakt, że rynek unijny jest jednym z największych rynków na świecie, a także spodziewaną rozbudowę mocy produkcyjnych na rynkach Azji Południowo-Wschodniej, można stwierdzić, że rosyjscy eksporterzy prawdopodobnie jeszcze bardziej zwiększą wywóz do Unii po cenach dumpingowych, jeżeli dopuści się do wygaśnięcia środków antydumpingowych.

5. Podsumowanie

- (106) W związku z powyższym stwierdza się, że istnieje poważne i realne ryzyko kontynuacji dumpingu w odniesieniu do żelazokrzemu pochodzącego z ChRL i Rosji, o ile dopuści się do wygaśnięcia obowiązujących środków antydumpingowych.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (107) W ODP produkt podobny był wytwarzany przez siedmiu znanych producentów unijnych. Stanowią oni przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i będą zwani dalej „przemysłem unijnym”.
- (108) Jak wskazano w motywie 16 powyżej, sześciu producentów unijnych dostarczyło informacje, o które się do nich zwrócono. Szacuje się, że przedsiębiorstwa te odpowiadają za około 90 % całości produkcji unijnej i ich sytuację uznaje się za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Konsumpcja w Unii

- (109) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym na rzecz klientów powiązanych i niepowiązanych, oszacowania w odniesieniu do producenta niewspółpracującego (w oparciu o wniosek o dokonanie przeglądu) oraz danych dotyczących przywozu pochodzących z Eurostatu na poziomie kodów CN.

- (110) W okresie badanym konsumpcja w Unii wzrosła o 40 %. Należy jednak wziąć pod uwagę, że sytuacja w roku początkowym badanego okresu (2009) była bardzo zła ze względu na negatywne skutki kryzysu gospodarczego. Pomimo częściowej poprawy sytuacji po 2009 r. konsumpcja unijna wciąż jeszcze nie osiągnęła poziomu odnotowanego w pierwotnym dochodzeniu, kiedy to w każdym roku konsumpcja wynosiła powyżej 850 tys. ton.

Tabela 1

Konsumpcja

	2009	2010	2011	ODP
Konsumpcja (w tonach)	544 093	799 233	841 796	760 128
Wskaźnik (2009 = 100)	100	147	155	140

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia, Eurostat.

2. Wielkość, ceny i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (111) Analizę wielkości i udziału w rynku przywozu z ChRL i Rosji przeprowadzono na podstawie danych Eurostatu oraz danych zebranych zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ przywóz z ChRL jest bardzo niewielki, przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, nie oceniono w sposób łączny.

a) Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

- (112) Stwierdzono, że w okresie badanym przywóz po cenach dumpingowych do Unii kształtował się następująco pod względem wielkości i udziału w rynku:

Tabela 2

Wielkość i udział w rynku przywozu pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie

	2009	2010	2011	ODP
ChRL				
Wielkość przywozu (w tonach)	8 105	13 828	5 125	2 516
Wskaźnik (2009 = 100)	100	171	63	31
Udział w rynku	1,5	1,7	0,6	0,3
Wskaźnik (2009 = 100)	100	116	41	22
Rosja				
Wielkość przywozu (w tonach)	74 678	53 671	29 338	40 725
Wskaźnik (2009 = 100)	100	72	39	55
Udział w rynku (w %)	13,7	6,7	3,5	5,4
Wskaźnik (2009 = 100)	100	49	25	39

	2009	2010	2011	ODP
Łącznie państwa, których dotyczy postępowanie				
Wielkość przywozu (w tonach)	82 783	67 499	34 463	43 241
Wskaźnik (2009 = 100)	100	82	42	52
Udział w rynku (w %)	15,2	8,4	4,1	5,7
Wskaźnik (2009 = 100)	100	56	27	37

Źródło: Eurostat.

(113) Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, spadła znacznie o 48 % w okresie badanym. Zmniejszył się również udział tego przywozu w rynku — z 15,2 % w 2009 r. do 5,7 % w ODP. W wyniku tej tendencji produkt przywożony z ChRL prawie przestał być obecny na rynku unijnym. Producenci eksportujący z Rosji nadal jednak posiadają duży udział w rynku — Rosja jest czwartym co do wielkości eksporterem do Unii.

b) Ceny przywozu i podcięcie cenowe

(114) W poniższej tabeli przedstawiono średnią cenę przywozu produktów po cenach dumpingowych. W okresie badanym średnia cena przywozu z ChRL spadła o 38 %. Średnia cena przywozu z Rosji wzrosła w tym okresie o 31 %, ale nadal pozostawała poniżej cen sprzedaży przemysłu unijnego.

Tabela 3

Średnie ceny przywozu po cenach dumpingowych

	2009	2010	2011	ODP
ChRL				
Średnia cena (w EUR/tonę)	991	1 088	873	611
Wskaźnik (2009 = 100)	100	110	88	62
Rosja				
Średnia cena (w EUR/tonę)	716	776	889	999
Wskaźnik (2009 = 100)	100	108	124	140
Łącznie państwa, których dotyczy postępowanie				
Średnia cena (w EUR/tonę)	742	840	887	976
Wskaźnik (2009 = 100)	100	113	119	131

Źródło: Eurostat.

(115) W celu określenia podjęcia cenowego w ODP porównano średnie ważone ceny sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu wytwarzanych przez współpracujących producentów unijnych stosowane wobec niepowiązanych klientów na rynku Unii, dostosowane do poziomu *ex-works*, z odpowiednimi średnimi ważonymi cenami poszczególnych rodzajów produktu w przywozie po cenach dumpingowych stosowanymi przez współpracujących producentów rosyjskich przy sprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi na rynku Unii, ustalonymi na podstawie CIF, z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi należności celne.

(116) Ponieważ żaden z chińskich producentów eksportujących nie współpracował w dochodzeniu przeglądowym, podcięcie cenowe w przypadku wywozu z ChRL określono poprzez porównanie średnich ważonych cen stosowanych przez producentów unijnych przy sprzedaży niepowiązanym klientom na rynku unijnym, na podstawie ceny *ex-works*, ze średnią ceną eksportową wywozu z ChRL na podstawie CIF, uzyskaną z Eurostatu, z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi należności celne.

(117) Wynik porównania, wyrażony jako wartość procentowa obrotu współpracujących producentów unijnych w ODP, stanowi średni ważony margines podcięcia cenowego na rynku Unii, wynoszący od 6 % do 39 % dla Rosji oraz 46 % dla ChRL.

3. Przywóz z pozostałych państw trzecich nieobjętych środkami

Tabela 4

Przywóz z innych państw trzecich

	2009	2010	2011	ODP
Brazylia				
Wielkość przywozu (w tonach)	37 303	90 324	72 769	58 548
Wskaźnik (2009 = 100)	100	242	195	157
Cena (w EUR/tonę)	974	1 136	1 352	1 173
Wskaźnik (2009 = 100)	100	117	139	120
Udział w rynku (w %)	6,9	11,3	8,6	7,7
Wskaźnik (2009 = 100)	100	165	126	112
Islandia				
Wielkość przywozu (w tonach)	101 036	103 043	91 462	101 275
Wskaźnik (2009 = 100)	100	102	91	100
Cena (w EUR/tonę)	985	1 027	1 251	1 118
Wskaźnik (2009 = 100)	100	104	127	114
Udział w rynku (w %)	18,6	12,9	10,9	13,3
Wskaźnik (2009 = 100)	100	69	59	72
Norwegia				
Wielkość przywozu (w tonach)	122 707	193 121	224 372	224 542
Wskaźnik (2009 = 100)	100	157	183	183
Cena (w EUR/tonę)	1 019	1 142	1 287	1 286
Wskaźnik (2009 = 100)	100	112	126	126
Udział w rynku (w %)	22,6	24,2	26,7	29,5
Wskaźnik (2009 = 100)	100	107	118	131
Pozostałe państwa trzecie				
Wielkość przywozu (w tonach)	119 274	160 690	211 670	120 966
Wskaźnik (2009 = 100)	100	135	177	101
Cena (w EUR/tonę)	917	1 054	1 190	1 067
Wskaźnik (2009 = 100)	100	115	130	116
Udział w rynku (w %)	21,9	20,1	25,1	15,9
Wskaźnik (2009 = 100)	100	92	115	73

	2009	2010	2011	ODP
Ogółem państwa trzecie				
Wielkość przywozu (w tonach)	380 320	547 178	600 273	505 331
Wskaźnik (2009 = 100)	100	144	158	133
Cena (w EUR/tonę)	974	1 093	1 255	1 187
Wskaźnik (2009 = 100)	100	112	129	122
Udział w rynku (w %)	69,9	68,5	71,3	66,5
Wskaźnik (2009 = 100)	100	98	102	95

Źródło: Eurostat.

- (118) Wielkość przywozu z państw trzecich na rynek unijny wzrosła o około 33 % w okresie badanym, co szło w parze z rosnącą konsumpcją. Udział w rynku przywozu z państw trzecich pozostawał w okresie badanym na względnie stabilnym poziomie, oscylując wokół poziomu 70 % konsumpcji w Unii; w ODP nastąpił niewielki spadek. Bardziej zmienna była natomiast struktura geograficzna przywozu — nastąpił zauważalny wzrost wielkości przywozu z Brazylii i Norwegii oraz jego udziału w rynku; wydaje się, że właśnie te państwa najbardziej skorzystały ze wzrostu konsumpcji.
- (119) Średnie ceny przywozu z państw trzecich wzrosły w okresie badanym o 22 % i pozostawały znacznie wyższe od cen przywozu z ChRL i Rosji.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (120) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie czynniki i wskaźniki ekonomiczne, które mogły wpłynąć na stan przemysłu unijnego.
- (121) Badanie sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego do celów analizy szkody opiera się na takich wskaźnikach jak produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku i jego wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po uprzednim dumpingu, średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału, zapasy oraz koszty pracy.

(a) *Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych*

- (122) Produkcja przemysłu unijnego w okresie badanym znacznie się zwiększyła. Wzrost ten był najbardziej znaczący w latach 2009–2011, kiedy to produkcja wzrosła o 178 %. Następnie w ODP pozostawała ona stabilna. Należy przypomnieć, że rok rozpoczęcia okresu badanego był wyjątkowy ze względu na kryzys gospodarczy — poziom produkcji był w tym roku wyjątkowo niski. Należy przypomnieć, że pomimo znaczącego wzrostu po 2009 r. produkcja przemysłu unijnego nadal nie osiągnęła wyjściowego poziomu odnotowanego w pierwotnym dochodzeniu (rok 2003), wynoszącego ponad 270 tys. ton.

Tabela 5

Produkcja unijna ogółem

	2009	2010	2011	ODP
Produkcja (w tonach)	81 147	192 495	225 376	224 540
Wskaźnik (2009 = 100)	100	237	278	277

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wnioski o dokonanie przeglądu.

- (123) Poziom mocy produkcyjnych był w okresie badanym względnie stabilny; w ODP nastąpił niewielki wzrost. W miarę znacznego wzrostu produkcji w latach 2009–2011 wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło ogółem o 179 %. Tendencja ta uległa zmianie w ODP, kiedy to wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło. Ta zmiana nie wynikała jednak ze spadku produkcji, lecz ze wzrostu mocy produkcyjnych.

Tabela 6

Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2009	2010	2011	ODP
Moce produkcyjne (w tonach)	301 456	301 456	299 914	324 884
Wskaźnik (2009 = 100)	100	100	99	108
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (w %)	27	64	75	69
Wskaźnik (2009 = 100)	100	237	279	257

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wniosek o dokonanie przeglądu.

b) Wielkość sprzedaży, udział w rynku i jego wzrost

- (124) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym na rzecz niepowiązanych klientów (obliczona na podstawie sprzedaży na rzecz klientów powiązanych i niepowiązanych w Unii) odzwierciedla tendencję w konsumpcji w latach 2009–2011. Dalszy gwałtowny wzrost w ODP wynikał z zaobserwowanego w tym roku przejścia od sprzedaży na rzecz klientów powiązanych w kierunku sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii. Wynikało to ze zmiany struktury przedsiębiorstwa jednego z producentów unijnych.

Tabela 7

Sprzedaż przemysłu unijnego niepowiązanym klientom

	2009	2010	2011	ODP
Wielkość (w tonach)	60 257	113 048	122 860	191 525
Wskaźnik (2009 = 100)	100	188	204	318

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wniosek o dokonanie przeglądu.

- (125) Jako że wielkość sprzedaży na rynku Unii wykazywała te same tendencje co konsumpcja, udział przemysłu unijnego w rynku po początkowym skoku w 2010 r. utrzymywał się w okresie badanym na stosunkowo stabilnym poziomie, nieznacznie tylko rosnąc.

Tabela 8

Udział przemysłu unijnego w rynku

	2009	2010	2011	ODP
Udział przemysłu unijnego w rynku (w %)	14	21	22	25
Wskaźnik (2009 = 100)	100	155	165	187

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz Eurostat.

- (126) Jak wskazano w motywie 111 powyżej, konsumpcja unijna wzrosła o 40 % między 2009 r. a ODP. Przemysłowi unijnemu udało się w tym okresie wykorzystać ten wzrost poprzez zwiększenie wielkości sprzedaży oraz udziału w rynku.

c) **Zatrudnienie i wydajność**

- (127) Zatrudnienie w unijnym przemyśle produktu objętego postępowaniem wzrosło w okresie badanym o prawie 50 %. Temu wzrostowi liczby pracowników towarzyszył jeszcze większy wzrost wydajności, mierzonej jako produkcja (w tonach) na osobę zatrudnioną w ciągu roku; wzrost ten wyniósł w tym samym okresie 86 %.

Tabela 9

Zatrudnienie i wydajność

	2009	2010	2011	ODP
Liczba pracowników	701	869	1064	1042
Wskaźnik (2009 = 100)	100	124	152	149
Wydajność (jednostka/pracownik)	116	222	212	216
Wskaźnik (2009 = 100)	100	191	183	186

Źródło o: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wniosek o dokonanie przeglądu.

d) **Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu**

- (128) Jak wskazano w motywach 37 i 87, margines dumpingu w przywozie z państw, których dotyczy postępowanie, utrzymuje się na wysokim poziomie. Analizy wskaźników szkody dostarczyły dowodów, że następuje poprawa sytuacji przemysłu po wcześniejszym dumpingu. Poprawa sytuacji następuje jednak od niedawna, a w ODP odnotowano na rynku unijnym pewien spadek w odniesieniu do różnych wskaźników szkody, takich jak rentowność, przepływ pieniężny i zwrot z inwestycji. Ponadto należy zauważyć, że ta pozytywna zmiana następuje pod ochronnym wpływem obowiązujących środków antidumpingowych. W sytuacji ewentualnego uchylecia środków rzeczywiste marginesy dumpingu wywarłyby znaczny wpływ na przemysł unijny.

e) **Średnie ceny jednostkowe sprzedaży na rynku unijnym i jednostkowy koszt produkcji**

- (129) Jednostkowe ceny sprzedaży dokonywanej przez współpracujących producentów unijnych na rzecz niepowiązanych klientów w Unii wzrosły w latach 2009–2011 o 25 %, a następnie w ODP ponownie spadły. Te tendencje w zakresie cen zasadniczo odzwierciedlają zmiany kosztów surowców i energii w tym samym okresie. Podobną tendencję, tzn. wzrost w latach 2009–2011, a następnie spadek w ODP, zaobserwowano w zakresie cen sprzedaży produktów przywożonych z państw trzecich, do których należy większościowy udział w rynku unijnym.

Tabela 10

Ceny sprzedaży i koszty

	2009	2010	2011	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych w Unii (w EUR/tonę)	1 136	1 282	1 421	1 151
Wskaźnik (2009 = 100)	100	113	125	101
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/tonę)	1 094	1 031	1 228	1 063
Wskaźnik (2009 = 100)	100	94	112	97

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

f) **Rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału**

- (130) W okresie badanym przepływ pieniężny i inwestycje producentów unijnych oraz ich zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału kształtowały się następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji

	2009	2010	2011	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	2,3	27,0	18,3	7,4
Przepływ pieniężny (w EUR)	4 554 714	44 888 689	39 959 668	19 353 017
Inwestycje (w EUR)	26 599 036	20 962 570	25 274 658	27 076 802
Wskaźnik (2009 = 100)	100	79	95	102
Zwrot z inwestycji (w %)	- 62,6	159,2	58,3	24,8

Źródł o: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (131) Rentowność współpracujących producentów unijnych ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży wyrobu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek odpowiednich obrotów. W 2009 r. marża zysku była bardzo niska, w przypadku niektórych producentów unijnych ujemna; w 2010 r. zaczęła jednak wzrastać w miarę wzrostu konsumpcji i sprzedaży. Należy jednak zauważyć, że w ODP marża zysku zmniejsza się pomimo tego, że wielkość sprzedaży współpracujących przedsiębiorstw przemysłu unijnego (biorąc pod uwagę również zmiany w strukturze organizacyjnej) utrzymywała się na stałym poziomie. Budzi to obawy co do przyszłego kształtowania się marż zysku przemysłu UE.
- (132) Przepływ pieniężny, czyli zdolność przemysłu do samofinansowania swej działalności, obliczony w oparciu o operacje, był dodatni przez cały okres badany. Wskaźnik ten uległ jednak poprawie tylko w 2010 r.; następnie przez dwa kolejne lata znacznie się pogarszał. Dochodzenie wykazało również, że pogorszenie się przepływu pieniężnego było wyraźniejsze w przypadku mniejszych producentów unijnych. Budzi to wątpliwości co do zdolności przemysłu unijnego do niezbędnego finansowania własnej działalności w obecnej sytuacji gospodarczej.
- (133) Kształtowanie się rentowności i przepływu pieniężnego w badanym okresie wpłynęło na zdolność współpracujących producentów unijnych do inwestowania we własną działalność. W rezultacie w badanym okresie poziom inwestycji pozostaje stosunkowo wysoki i stabilny. Zwrot z inwestycji, wyrażony jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji, osiągnął wartość dodatnią dopiero po roku 2009. Podobnie jednak jak w przypadku zysku i przepływu pieniężnego, wskaźnik ten również osiągnął najwyższą wartość w 2010 r., a w latach 2011–2012 stale się zmniejszał.
- (134) W świetle powyższego można stwierdzić, że jakkolwiek wyniki finansowe współpracujących producentów unijnych pozostawały na dobrym poziomie przez większość okresu badanego, to pod koniec tego okresu, a w szczególności w ODP, zaczęły się pogarszać. Jak wynika z tabeli 11, rentowność sprzedaży przemysłu unijnego znacznie spadła, a przepływ pieniężny generowany przez przemysł UE był niższy niż wartość inwestycji, co świadczy o tym, że przemysł musiał w ODP skorzystać z zewnętrznego finansowania.

(135) Jednocześnie pojawiły się obawy co do zdolności do pozyskiwania kapitału. Czynnikiem ten może stanowić kluczowy element niestabilności przemysłu unijnego, o ile dopuści się do wygaśnięcia środków. W obecnej sytuacji gospodarczej prawdopodobne jest, że przemysł unijny będzie miał trudności ze znalezieniem środków finansowych, aby sprostać ponownemu przywozowi po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, i może ponownie doznać poważnej szkody w bardzo krótkim czasie. Jest to szczególnie niepokojące dla MŚP stanowiących część przemysłu unijnego.

g) **Zapasy**

(136) Chociaż poziom zapasów na koniec okresu sprawozdawczego u współpracujących producentów unijnych zwiększył się o 32 % między 2009 r. a ODP, to spadał on proporcjonalnie do wielkości produkcji i nie jest uznawany przez producentów za nadmiernie wysoki.

Tabela 12

Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego

	2009	2010	2011	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	23 946	21 214	26 117	31 504
Wskaźnik (2009 = 100)	100	89	109	132

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

h) **Koszty pracy**

(137) Podczas gdy liczba osób zatrudnionych przez współpracujących producentów unijnych wzrosła w okresie badanym o prawie 50 %, ich średnie wynagrodzenia pozostały w tym okresie na tym samym poziomie.

Tabela 13

Koszty pracy

	2009	2010	2011	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (w euro)	29 705	30 296	28 991	29 837
Wskaźnik (2009 = 100)	100	102	98	100

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

WNIOSKI DOTYCZĄCE SYTUACJI PRZEMYSŁU UNIJNEGO

(138) Dochodzenia wykazało, że przywóz na rynek unijny produktów po niskich, dumpingowych cenach z państw, których dotyczy postępowanie, zmniejszył się po nałożeniu pierwotnych środków w 2008 r. Pozwoliło to przemysłowi unijnemu osiągnąć wysoki poziom produkcji, zwiększyć wielkość swojej sprzedaży, udział w rynku i rentowność oraz poprawić ogólną sytuację finansową.

(139) W związku z powyższym uznaje się, że przemysł unijny nie poniósł w ODP istotnej szkody. Biorąc jednak pod uwagę spadek konsumpcji oraz pogorszenie podczas ODP niektórych wskaźników szkody, np. rentowności, przepływu pieniężnego i zwrotu z inwestycji, sytuacja przemysłu unijnego jest nadal podatna na zagrożenia.

F. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Uwagi wstępne

(140) Aby ocenić prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków, przeanalizowano prawdopodobny wpływ przywozu z ChRL i Rosji na rynek unijny i przemysł unijny zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

- (141) Analiza skoncentrowała się na tendencjach w zakresie konsumpcji na rynku unijnym, wolnych mocach produkcyjnych, przepływach handlowych i atrakcyjności rynku unijnego, a także na polityce cenowej państw, których dotyczy postępowanie.

2. Konsumpcja w Unii

- (142) Konsumpcja produktu objętego postępowaniem w Unii zmniejszyła się o 10 % w ODP w porównaniu z rokiem poprzednim. Oznacza to spadek o ponad 25 % w stosunku do poziomu sprzed kryzysu z 2007 r. Spadek konsumpcji produktu objętego postępowaniem jest wynikiem spadku produkcji stali w Unii; w nadchodzących latach można się spodziewać dalszego spadku. Będzie to stanowić wyzwanie dla przemysłu unijnego w sytuacji dużej konkurencji. Uważa się zatem, że przywóz po niskich, dumpingowych cenach z ChRL i Rosji nie może być tolerowany. Wywieralby on presję na obniżenie cen na rynku i zakłóciłby konkurencję, a przez to wyrządziłby istotną szkodę producentom unijnym.

3. Wolne moce produkcyjne, przepływy handlowe, atrakcyjność rynku unijnego oraz polityka cenowa państw, których dotyczy postępowanie

a) ChRL

- (143) Należy zauważyć, że całkowite moce produkcyjne produktu objętego postępowaniem w ChRL ocenia się na 10–11 mln ton, co przekracza światowe zużycie żelazokrzemu. Jednocześnie ogólne wykorzystanie mocy produkcyjnych wynosi około 50 %.
- (144) Wielkość wywozu żelazokrzemu z ChRL na cały świat utrzymywała się w okresie badanym na stosunkowo stabilnym poziomie 0,8 mln ton. Taki poziom wywozu jest głównie wynikiem ograniczeń wywozowych opisanych w motywie 41. Unia nie ma jednak kontroli nad tymi mechanizmami; ograniczenia wywozowe mogą zostać w każdej chwili uchylone przez rząd chiński, co naraziłoby rynek unijny na poważne zagrożenie napływem wielkich ilości produktu objętego postępowaniem wywożonego z Chin.
- (145) Nawet jeżeli ograniczenia wywozowe pozostaną w mocy, należy podkreślić, że obecna wielkość wywozu z ChRL na cały świat jest wyższa niż całkowita konsumpcja w Unii.
- (146) Z uwagi na atrakcyjność rynku UE, opisaną w motywach 40–49, można się racjonalnie spodziewać, że w razie uchylecia środków przynajmniej część obecnego wywozu z ChRL zostałaby skierowana na rynek unijny, zwłaszcza że wywóz ten będzie musiał wkrótce zmierzyć się z dodatkową konkurencją na swoich tradycyjnych rynkach w Azji z uwagi na pojawienie się dodatkowych mocy produkcyjnych w Malezji, jak wyjaśniono w motywie 44.
- (147) Wygaśnięcie cel antydumpingowych w połączeniu z zaostrzeniem konkurencji w Azji sprawi, że rynek unijny zdecydowanie stanie się atrakcyjnym celem dla eksporterów z ChRL. W tym kontekście należy przypomnieć, że przed nałożeniem środków Chiny były znaczącym eksporterem na rynek unijny.
- (148) Wreszcie obecny poziom cen przywozu z ChRL, wielkość stwierdzonego marginesu dumpingu oraz występowanie znacznego podcięcia cenowego potwierdza, że przy braku środków antydumpingowych nieuczciwa konkurencja w postaci wywozu z ChRL doprowadzi do ponownego wystąpienia poważnej szkody dla przemysłu unijnego.

b) Rosja

- (149) Podczas dochodzenia przeglądowego ustalono, że produkcja produktu objętego postępowaniem w Rosji podczas ODP wynosiła 633 tys. ton, podczas gdy moce produkcyjne szacuje się na 900 tys. ton. Oznacza to istnienie niewykorzystanych mocy produkcyjnych umożliwiających produkcję 267 tys. ton produktu, co samo w sobie wystarcza do zaspokojenia jednej trzeciej popytu w Unii.

- (150) W odniesieniu do rosyjskiego wywozu produktu objętego postępowaniem należy zauważyć, że Rosja obecnie prowadzi wywóz 73 % swojej produkcji. Poza Unią do tradycyjnych rynków eksportowych tego wywozu należą USA, Japonia i Korea Południowa. W związku ze zwiększoną konkurencją na rynkach azjatyckich, jak opisano w motywie 44, istnieją silne przesłanki wskazujące na to, że większość z tych przepływów handlowych zostanie skierowana do Unii w przypadku uchylecia środków antidumpingowych. Przepływy te mogą dodatkowo wzrosnąć, jeżeli obecnie prowadzone w USA dochodzenie antidumpingowe dotyczące przywozu z Rosji (w wyniku dochodzenia wszczętego w lipcu 2013 r.) doprowadzi do wprowadzenia środków.
- (151) W tej kwestii jeden producent eksportujący z Rosji stwierdził, że nałożenie w USA ceł na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Rosji jest mało prawdopodobne. Na poparcie tego twierdzenia przytoczono pewne nieoficjalne ustalenia poczynione w ramach trwającego dochodzenia. Wspomniany producent nie przedstawił jednak żadnych dowodów na udokumentowanie swoich stwierdzeń; ponadto zważywszy, że dochodzenie antidumpingowe w USA zostało wszczęte i nadal trwa, nie można wykluczyć wprowadzenia środków.
- (152) Wygaśnięcie ceł antidumpingowych w połączeniu z zaostrzeniem konkurencji na głównych rynkach dla wywozu z Rosji sprawi, że rynek unijny stanie się atrakcyjnym celem dla eksporterów rosyjskich. W tym kontekście należy przypomnieć, że przed nałożeniem środków Rosja była znaczącym eksporterem na rynek unijny i nadal jest obecna na tym rynku mimo pięcioletniego obowiązywania środków.
- (153) Należy wreszcie podkreślić, że do zagrożenia w postaci znacznych ilości wywozu z Rosji dokłada się polityka cenowa rosyjskich eksporterów na rynkach docelowych. Zarówno w pierwotnym dochodzeniu, jak i w obecnym przeglądzie wygaśnięcia wykazano, że rosyjskie praktyki dumpingowe wydają się mieć charakter strukturalny: ceny eksportowe są konsekwentnie niższe niż ceny na rosyjskim rynku krajowym. Ponadto obecne dochodzenie potwierdza, że ceny przywozu z Rosji nadal podcinają ceny sprzedaży producentów unijnych.

4. Podsumowanie

- (154) W świetle ustaleń dochodzenia, mianowicie istnienia wolnych mocy produkcyjnych w państwach, których dotyczy postępowanie, trwającego dumpingu oraz ograniczonej zdolności eksporterów z ChRL i Rosji do sprzedaży na innych głównych rynkach państw trzecich, co zwiększa atrakcyjność rynku unijnego, uznaje się, że zniesienie środków osłabiłoby pozycję przemysłu unijnego na jego podstawowym rynku, a poniesiona szkoda wystąpiłaby ponownie ze względu na prawdopodobny przywóz z ChRL i Rosji po cenach dumpingowych.
- (155) Nie ma powodów, aby sądzić, że poprawa wyników przemysłu unijnego wynikająca z obowiązujących środków utrzymałaby się lub wzmocniła w przypadku uchylecia tych środków. Przeciwnie, istnieją korzystne warunki dla prawdopodobnego przeniesienia przywozu po cenach dumpingowych i w znacznych ilościach z państw, których dotyczy postępowanie, na rynek unijny, co najprawdopodobniej zaszkodziłoby pozytywnym zmianom na rynku unijnym w okresie badanym. Prawdopodobny przywóz po cenach dumpingowych mógłby wywierać presję na obniżenie cen sprzedaży przemysłu unijnego i spowodować utratę jego udziałów w rynku, a w konsekwencji miałby negatywny wpływ na wyniki finansowe przemysłu unijnego, który nadal jest podatny na zagrożenia.
- (156) W tej kwestii do Komisji wpłynęła uwaga rosyjskiego producenta eksportującego, który utrzymuje, że o ponownym wystąpieniu szkody nie można wnioskować tylko na podstawie możliwości ponownego wystąpienia szkody, lecz raczej na podstawie jej prawdopodobieństwa. W toku dochodzenia wykazano jednak szereg elementów faktycznych, w tym fakt, że praktyki dumpingowe ze strony producentów rosyjskich nie ustały, a także wskazano na istnienie wolnych mocy produkcyjnych w Rosji. Ponadto faktem jest, że konsumpcja w Unii jest niższa w ODP niż przed rozpoczęciem pierwotnego dochodzenia. Wreszcie w skali globalnej można się spodziewać wzrostu ilości produktu, szczególnie na rynku azjatyckim. Łączne rozważanie powyższych elementów i wyciągnięcie na podstawie dostępnych faktów wniosku, że dopuszczenie do wygaśnięcia środków najprawdopodobniej spowoduje ponowne wystąpienie przywozu po cenach dumpingowych ze szkodą dla przemysłu unijnego.

G. INTERES UNII

1. Wprowadzenie

- (157) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków nie zaszkodzi interesowi Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie analizy wszystkich zaangażowanych interesów, tj. interesu przemysłu unijnego, importerów oraz użytkowników. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

- (158) Z uwagi na to, że niniejsze dochodzenie stanowi przegląd obowiązujących środków, umożliwiło ono ocenę wszelkiego niepożądanego negatywnego wpływu obecnie obowiązujących środków antydumpingowych na zainteresowane strony.

2. Interes przemysłu unijnego

- (159) W motywie 154 stwierdzono, że prawdopodobnie nastąpiłoby poważne pogorszenie sytuacji przemysłu unijnego w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków antydumpingowych. Dlatego też utrzymanie środków działałoby na korzyść przemysłu unijnego, ponieważ producenci unijni byłiby w stanie utrzymać wielkość sprzedaży, udział w rynku, rentowność i ogólnie pozytywną sytuację ekonomiczną. Wygaśnięcie środków mogłoby natomiast poważnie zagrozić rentowności przemysłu unijnego, ponieważ można zasadnie spodziewać się przekierowania przywozu z ChRL i Rosji na rynek unijny po cenach dumpingowych i w znacznych ilościach, co doprowadziłoby do ponownego wystąpienia szkody.

3. Interes użytkowników

- (160) Podczas obecnego przeglądu z Komisją współpracowało dziesięciu użytkowników w Unii (odlewni oraz producentów stali). Cztery odpowiedzi obejmowały uwagi ogólne, natomiast tylko sześć zawierało pełne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Na podstawie tych danych ustalono, że koszt produktu objętego postępowaniem ma średnio wpływ w wysokości około 1 % na całkowity koszt produkcji ponoszony przez użytkowników; w przypadku żadnego ze współpracujących użytkowników wpływ ten nie osiągnął 2 %. Wynika z tego, że straty ponoszone przez niektórych użytkowników w 2011 r. i ODP nie wynikały z obowiązywania ceł antydumpingowych na przywóz żelazokrzemu.
- (161) Należy rozważyć, że udział Chin i Rosji w rynku unijnym w czasie pierwotnego dochodzenia wynosił około 40 %, a wysokość ceł dla tych dwóch państw wynosi od 15,6 % do 31,2 %. W związku z tym potencjalny wpływ wygaśnięcia ceł można oszacować jako oszczędność kosztów średnio nieprzekraczającą 0,1 % (co obliczono na podstawie udziału w rynku wynoszącego 40 % w przypadku państw objętych środkami oraz średniego cła *ad valorem* w wysokości 20 %). Z tego względu jest mało prawdopodobne, by wygaśnięcie cła wywarło wpływ na przywrócenie rentowności użytkowników, którzy ponieśli straty podczas dwóch ostatnich lat okresu badanego. Ponadto ze względu na charakter produktu, jak również dostępność na rynku licznych źródeł zaopatrzenia, użytkownicy mogą z łatwością zmieniać dostawców.

4. Interes importerów

- (162) Wszystkich znanych importerów poinformowano o wszczęciu przeglądu. Żaden importer produktu objętego postępowaniem nie odpowiedział na kwestionariusz w ramach kontroli wrywkowej, dołączony do zawiadomienia o wszczęciu. Dochodzenie wykazało, że importerzy mogą z łatwością dokonywać zakupów z różnych źródeł dostępnych obecnie na rynku, w szczególności od przemysłu unijnego oraz największych eksporterów z państw trzecich, prowadzących sprzedaż po cenach niedumpingowych. Wobec braku zainteresowania ze strony importerów stwierdzono również, że utrzymanie środków nie byłoby sprzeczne z ich interesem.

5. Podsumowanie

- (163) W związku z powyższym stwierdza się, że nie ma istotnych powodów dotyczących interesu Unii, przemawiających przeciwko utrzymaniu obecnych środków antydumpingowych.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (164) Wszystkie strony poinformowano o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag i wniosków dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.
- (165) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe względem przywozu żelazokrzemu pochodzącego z ChRL i Rosji, wprowadzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 172/2008, powinny zostać utrzymane.

- (166) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą stawek celnych uważa się, że w tym przypadku potrzebne są specjalnie środki w celu zapewnienia odpowiedniego stosowania ceł antydumpingowych. Te specjalne środki, mające zastosowanie jedynie do przedsiębiorstw, dla których wprowadzono indywidualną stawkę cła, obejmują przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która będzie zgodna z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, będzie podlegał rezydualnemu cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do wszystkich pozostałych producentów.
- (167) Komitet ustanowiony w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz żelazokrzemu, obecnie objętego kodami CN 7202 21 00, 7202 29 10 and 7202 29 90 pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Rosji.
- Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Erdo Xijin Kuangye Co. Ltd., Qipanjing Industry Park	15,6	A829
	Lanzhou Good Land Ferroalloy Factory Co., Ltd., Xicha Villa	29,0	A830
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	31,2	A999
Rosja	Brackie Zakłady Żelazostopów, Brack	17,8	A835
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	22,7	A999

- Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.
- O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 kwietnia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego tę fakturę, w następującej formie:

- 1) imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu, który wystawił fakturę;
- 2) oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany (podpisana), zaświadczam, że objęty niniejszą fakturą żelazokrzem w ilości ..., sprzedany na wywóz do Unii Europejskiej, został wytworzony przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

Data i podpis
